Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація подъ ч. 3 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франковані.

Рекламаціи неопечатанѣ вольнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвской".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поединоке число 3 кр.

Ч. 221. | Нинѣ: гр. Купріяна см. / Завтра: Діонисія А. | рим. Калікста / Тересы | Пятниця 2 (14) жовтня 1892. | Всходъ сонця 6 г. 19 м.; заходъ 5 г. 11 м. Баром. 766 терм + 11·0° + 7·2° | Рокъ II.

Цѣсарь Вільгельмъ у Вѣдни.

Майже вся австро-угорска праса заговорила теперь на тематъ гостины нѣмецкого цѣсаря Вільгельма у Вѣдни. Хочь ся гостина мае лишь приватный характеръ, то все таки ґазеты пôдносять велике значѣне щорôчныхъ зъѣздôвъ Монархôвъ Австро-Угорщины и Нѣмеччины для середно европейского мирового союза. Декотрѣ факты изъ теперѣшного зъѣзду надають ему трошки большои ваги, якъ звычайнôй чисто приватнôй гостинѣ.

Цѣсарь Вільгельмъ станувъ вô второкъ въ саме полудне у Вѣдни, де его на дворци повитавъ Его Вел. Цѣсарь Францъ Иосифъ въ супроводѣ всѣхъ Архікнязѣвъ и найвысшихъ достойникôвъ державы. Оба Монархи поѣхали вôдтакъ до Шенбруна, де вôдбула ся насампередъ церемонія принятя на цѣсарскôмъ замку, а вôдтакъ снѣдане. Тутъ вôдзначивъ также цѣсарь Вільгельмъ Президента міністрôвъ ґр. Таффого, вручивши ему особисто вôдзнаки найвысшого прускогo ордера Чорного Орла. Фактъ сей, способъ, въ якій нѣмецкій цѣсарь вôдзначивъ п. Президента міністрôвъ, пôдносять вѣденьскі ґазеты, якъ: Fremdenblatt, Deutsche Ztg., Vaterland и др., яко фактъ великого значѣня політичного.

Въ годину пôзнѣйше выѣхавъ цѣсарь Вільгельмъ до Вѣдня и зробивъ тутъ насампередъ візиту Найдост. Архікнягини Стефаніи, а вôдтакъ поѣхавъ до міністерства справъ заграничныхъ и зробивъ візиту ґр. Кальнокому, зъ котрымъ конферувавъ черезъ пôвъ годины. Тутъ заставъ цѣсарь также апост. нунція, єпіскопа Ґалімбертіого. Опôсля поѣхавъ цѣсарь до цѣсарскихъ гробниць въ монастири оо. Капуцинôвъ и тутъ зложивъ вѣнець на домовину бл. п. Архікн. Рудольфа. Вернувши зъ вôдси зробивъ цѣсарь візиту кн. Филипови Кобурскому, братови князя болгарского, а вôдтакъ ще візитувавъ Архікн. Франца Фердинанда д'Естъ и Архікн. Кароля Людвика и вернувъ до Шенбруна, де о 5 год. вôдбувъ ся обѣдъ въ крузѣ родиннôмъ, въ котрôмъ взяло участь 40 осôбъ. Вечеромъ були оба Монархи на представленю въ оперѣ.

Вчера рано о 6 год. ѣздили оба Монархи на ловы до звѣринця въ Ляинцъ и вернули ажь въ полудне до Вѣдня, де оглядали спôльно музей для штуки историчнои.

Руска школа рôльнича на Буковинѣ.

На однôмъ изъ послѣдныхъ засѣдань буковиньского сойму поставивъ пос. Ив. Тиминьскій слѣдуюче внесене:

„Поручае ся Выдѣлови краевому, основно розслѣдити справу отвореня школы рôльничои зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ въ Заставнѣ и здати о тôмъ справу на найближшôй сесіи соймовôй або евентуально поставити внесеня. Дотычнѣ розслѣды мають вôдносити ся якъ що до дидактичнои такъ и фінансовои стороны, а пôдъ тымъ другимъ взглядомъ треба старатись о запевнене значнои и сталои субвенціѣ державнои".

Внесене се пôдписали послы: Ив. Тиминьскій, Мустаца, дръ Вольчиньскій, Морарь-Андрѣевичъ, Стефанеллі, Ончулъ, Василько, Евг Стирцеа, Вік. Стирцеа, дръ Цурканъ, Гормузакій и Калинеску.

Внесене се мотивувавъ пос. Тиминьскій такъ: „Не всѣ нашѣ повѣты поставленѣ на рôвни пôдъ взглядомъ просвѣтнымъ черезъ основане середныхъ шкôлъ и пôдъ взглядомъ економічнымъ черезъ основане фаховыхъ шкôлъ, взôрцевыхъ господарствъ и т. п. Суть повѣты, на котрѣ призабуло ся, а до нихъ безперечно причисляе ся повѣтъ кôцманьскій, именно же судовый округъ Заставна. Въ політичнôмъ повѣтѣ кôцманьскôмъ нема нѣ однои школы середнои и фаховои. Въ иншихъ повѣтахъ сего не стрѣчаемо, бо де нема школы середнои, тамъ есть бодай школа фахова.

И такъ суть въ повѣтѣ радовецкôмъ: ґімназія, доповняючій курсъ промысловый, взôрцевѣ господарства, державне заведене стадникôвъ и т. п.; — въ сучавскôмъ: ґімназія и доповняючій курсъ промысловый; — въ сторожинецкомъ: краева школа кошикарства; — въ Кімполюнзѣ мають отворити школу для промыслу зъ дерева — а въ повѣтѣ Кôцмань-Заставна нема нѣчого кромѣ народныхъ шкôлъ.

А школа рôльнича дуже здалась бы въ окрузѣ заставницкôмъ. Наше сѣльске населене научилось бы много практичною наукою поглядовою, бо нашъ рускій селянинъ вже зъ природы здôбный и спосôбный до просвѣты, а при тôмъ реліґійный и роботящій. На жаль, нѣхто не покаже ему, якъ мае заходитись коло рôлѣ и вôнъ управляе примітивнымъ способомъ. Колижь селянинови роблять закиды що до управы рôлѣ, вôнъ дае вôдповѣдь: Такъ робивъ мôй батько, дѣдъ и прадѣдъ, та такъ и я роблю.

2

Сватане.

(Сельскій образокъ).

Зъ ческого — Кар. Светлѣ (Иванны Мужаковои).

(Дальше.)

И такъ стоить она знову та роздумуе; — наразъ якъ крикне, якъ вôдскочить: щось перебѣгло ѣй черезъ ногу. Чи то гадина була, чи ящѣрка? — або одно, або друге; блиснуло, мовь золото и щезло въ травѣ. Заждѣть, заждѣть, вы потворы, послѣдный то вже разъ въ роцѣ вы полохаете. Нинѣшна Мати Божа замыкае цѣлу землю, а въ нѣй всѣхъ страхопудôвъ; вôдъ нинѣ нѣ гадины, нѣ гусеницѣ, нѣ жабы, нѣ осы не мають найменшои силы надъ чоловѣкомъ ажь до другого року. Ажь у перше свято на весну выпускае ихъ знову, щобы кожде робило на свѣтѣ то, до чого сотворене. Вчера вечеромъ довго говорила о тôмъ мати, що все, що жие, служить людямъ або на пожитокъ або имъ шкодить. Дивувала ся, якимъ то невыслѣдженымъ способомъ Богъ всѣмъ рядить; нинѣ ще чоловѣкъ мусить добре уважати, якъ иде зрубомъ, а вôдъ завтра, чи по луцѣ, чи по лѣсѣ може смѣло ступати и нѣчо ему не стане ся

Охъ! тая мати! она все перечуе, вôдгадае, нема то якъ она! Павло знае вченѣ рѣчи, а она зъ житя. Кобы то она могла своѣй донцѣ позычити хочь на годину розуму! Шкода, що такъ не може бути; чоловѣкъ не годенъ анѣ дати его собѣ, анѣ навчити ся его, хочь бы и не знати якъ о се старавъ ся; мусить якъ разъ въ той день народити ся, коли самъ Господь розумъ роздае. Мати прийшла на свѣтъ на Боже тѣло, а такѣ люде мають даръ тѣла такъ само, якъ и тѣ, що побачать свѣтло денне на Великдень, або на Рôздво. Коли бы Целька мала материну мудрôсть, то не потребувала бы лякати ся, якъ ѣй поведе ся подорожь; она знала бы певно, що не спотикне ся, коли переступить порôгъ; що чоломъ о дверѣ не ударить, коли ихъ буде отвирати, и що не заикне ся, коли отворить уста. Якій бы то обѣтъ зробити, щобы не засоромити ся?...

Она мусить держати ся остро, хочь бы то еѣ богато коштувало, и мусить повтаряти собѣ, що нѣколи не чувала, абы Павло тягнувъ когось за языкъ або жарты собѣ зъ кого строѣвъ, якъ то иншѣ хлопцѣ мають звычай. Вôнъ анѣ трохи не гордый и не гнѣвливый, кождый такъ каже.

Ой, не лише, що не гордый и не зарозумѣлый, але у него и найлѣпше серце зô всѣхъ людей на свѣтѣ, хочь ихъ справдѣ есть богато тысячь.

Кôлько разôвъ въ недѣлю передъ богослуженемъ вôйде гробарь до коршмы на склянку пива, заразъ его Павло кличе до себе, робить ему коло себе мѣсце и не ступить ся, поки гробарь не выпе, хочь бы и якъ вôнъ вôдпекувавъ ся, щобы его не мали за якого вытирайка, що тôльки на то дыбае, щобы зъ кимъ напити ся за дармо. Батько не може досыть нахвалити ся Павла и часто зъ горечію згадуе, що иншѣ сусѣде анѣ зъ мѣсця не рушать ся, бо то лишь гробарь приходить. Нѣхто а нѣхто на старого, чесного батька не звертае уваги, лише Павло. Ну, правда, вôнъ не богатирь и не панъ, а люде теперь о нѣчо не дбають, лише о грошѣ и славу. Не розумѣють, недотепы, що прецѣ всѣ не можуть бути однаково богатыми и значными, а щобы стало ся зô свѣтомъ, якъ бы кождый працѣ лякавъ ся? Безъ богачѣвъ свѣтъ може обôйти ся, але безъ трудящихъ рукъ годѣ. И про се також нѣхто не тямить, що кождый зъ насъ пôде до землѣ, а якъ бы тамъ дôставъ ся, коли бы нѣхто не хотѣвъ вôддати ему тои послѣднои послуги? Впрочôмъ батько и не потребувавъ бы конче бути гробаремъ, якъ бы самъ того не бажавъ. Мавъ свояка купця, котрый его забиравъ зъ собою до Саксоніи торгувати гусьми. Але батько спостерѣгъ, що хто торгуе, той мусить хочь деколи кого обманути, а се було ему такъ не по души, що покинувъ купецтво. Саме въ тôмъ часѣ померъ старый гробарь; тому батько постановивъ собѣ, що радше буде сповняти одну зъ семи чеснотъ христіяньскихъ, гребати помершихъ, хочь бы притôмъ неразъ и сухій кусень хлѣба мусѣвъ ѣсти, нѣжь щобы мавъ дальше бѣгати за грôшми, котрѣ ще нѣкому не выйшли на добре, хиба лише, що тутъ на земли жие ся въ достаткахъ — але котромужь христіянинови то выстане?

Якъ не мае Целька бути зычливою Па-

Вправдѣ наше товариство господарске стараесь о пôднесене рôдьництва и завело вандрôвныхъ учителѣвъ, звычайно зъ помѣжь учител въ народныхъ, котри ѣздять вôдъ села до села та тержать передъ народомъ выклады зъ рôльництва. Таки выклады могли бы принести хосенъ для народу, але въ дѣйсности не приносять. Вандрôвный учитель задля свого званя народного учителя може зайти до громады лишь въ недѣлю, свято и въ часѣ вакацій. Колижь такій учитель прийде до села въ свято або недѣлю, то збере довкола себе досыть численныхъ слухателѣвъ, котри слухають черезъ двѣ годины або довше теоретичного выкладу — але теоретична наука безъ практики не на много здалась. Вправдѣ и сй теоретични выклады принесли бы хосенъ, коли бы вôдбувались частѣйше: ба, коли такій вандрôвный учитель може заходити до громады лишь що другій рôкъ. Не вина въ тôмъ учителѣвъ, бо повѣты числять понадъ 40 громадъ. Выклады же въ часѣ вакацій нѣчого не варти, бо тогдѣ сэлянинъ не мае часу слухати ихъ задля своеи господарской роботы.

Въ виду того старали ся деяки дѣдичѣ и священники зъ своеи стороны пôдпомочи селянамъ та своимъ примѣромъ, радою и ініціятивою довести селянъ до лѣпшои господарки. Въ селѣ Дорошôвцяхъ, округа заставницкого, наклонивъ священикъ селянъ до закупна сѣчкарень и теперь тамъ въ селѣ вже понадъ сто сѣчкарень, а въ наслѣдокъ того не марнуесь солома, лишь иде на кормъ для худобы. Въ повѣтѣ радовецкôмъ цвите годôвля рогатои худобы, а до того причинивъ ся полковникъ Германъ, завѣвши годôвлю худобы берненьскои расы. Дирекція дôбръ греко-прав. фонду релиґійного въ Кôцмани завела у себе улѣпшени знаряды рôльничи, а вже й селяне въ околици задивились на се та тымъ способомъ и полѣпшили способъ своеи господарки. Курсъ рôльничій при учительскôй семинаріи въ Чернôвцяхъ не оставъ безъ слѣду на околицю. — Таки то наслѣдки мае практична демонстрація въ поправѣ господарки.

Вôдтакъ представивъ бесѣдникъ, що округъ заставницкій якъ разъ надае ся до отвореня тамъ школы рôльничои. Повѣтъ кôцманьскій можна подѣлити на двѣ части: на область положену надъ Днѣстромъ и на область надъ Прутомъ. Въ першôй области лежить Заставна. Просторы надъ Днѣстромъ надзвычайно плодовити и длятого называють сей округъ шпихлѣремъ Буковины. Въ наслѣдокъ того повѣтъ кôцманьскій найгустѣйше залюдненый; поодиноки повѣты выказують таки числа: Радôвцѣ 81.000, Кôцмань 80.000, Чернôвцѣ 80.000, Сучава 76.000, Сторожинець 61.000, Выжниця 56.000, Серетъ 49.000 а Кімполюнґъ 38.000 мешканцѣвъ. Зъ числа населеня въ повѣтѣ кôцманьскôмъ припадае 37.000 мешканцѣвъ на округъ судовый Кôцмань а 43.000 на Заставну. Рôвножь и податку найбôльше платить рôчно повѣтъ кôцманьскій, бо ажь 110.357 зр., зъ чого на Заставну припадае 64.479 зр. Зъ того выходить, що доконче треба пôдпомоги округови заставницкому пôдъ взглядомъ культурнымъ и економічнымъ.

Мы Русины — казавъ бесѣдникъ дальше — не маемо надмѣрно середныхъ школъ, бо взагалѣ не маемо нѣ однои, тожь мы Русины не мали бы нѣчого противъ того, коли бы такъ примѣромъ дôстали руску ґимназію, яку мають галицки Русины; противно мы тѣшились бы такимъ значнымъ дарункомъ, котрый бы рôвнавъ ся donatio inter vivos, — але позаякъ домагати ся сего було бы безуспѣшнымъ мабуть зъ причинъ фінансовыхъ, то я не можу поминути нагоды и зъ притискомъ пôднести потребу основаня школы рôльничои зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ.

Вкôнци представивъ бесѣдникъ подрôбно плянъ науки въ проектовоиôй школѣ рôльничôй и заявивъ бажане, щобы проектована школа рôльнича въ Заставнѣ була 2 або 3 лѣтна и получена въ интернатомъ.

Колибъ такъ пос. Тиминьскому удало ся перевести его внесене въ дѣло, то була бы въ тôмъ велика его заслуга. Поки що есть бодай надѣя на то, позаякъ п. Тиминьскій засѣдае теперь въ буковиньскôмъ Выдѣлѣ краевôмъ а зъ пôдписôвъ на внесеню его видко, що и соймъ не бувъ бы противный сѣй справѣ.

Переглядъ політичный.

Президентъ краевый Краины бар. Вінклеръ пôшовъ на пенсію и одержавъ при сѣй нагодѣ велику ленту ордера Францъ Иосифа. Управу краевого правительства въ Краинѣ поручено радникови намѣстництва въ Ґрацу, Гайнови, котрого именовано радникомъ двору.

Въ комісіи войсковôй угорскои Делеґаціѣ доказувавъ міністеръ Баверъ, що пôдвысшеня стану компаній въ пѣхотѣ треба конче перевести и що въ тôй цѣли треба брати рекрутôвъ зъ четвертои клясы. Пôдвысшене въ засадѣ принято.

До Pol. Corr. доносять, що Царь и наслѣдникъ престола ѣздили вчера зъ Скерневиць до Ченстоховы на вôдкрыте памятника царя Александра II. Наслѣдникъ престола поѣхавъ вôдтакъ черезъ Вѣдень и Неаполь до Атинъ.

Новинки.

Львôвъ дня 13 жовтня

— **Конкурсы**. Ц. к. окр. Рада шкôльна въ Городку розписала конкурсъ на посады учительски: гр. кат. катехита въ мѣстѣ Городку (600 зр., 50 зр. додатку и на мешкане), мол. учителя въ Яновѣ, вôдтакъ въ Бартатовѣ, Добростанахъ, Галичановѣ, Каменобродѣ, Лѣсневичахъ, Ловинѣ, Мальчичахъ, Милятинѣ, Оттенгаввенъ, Угерцяхъ незабитовскихъ, Великополи, Вороцевѣ, Воли добростаньскôй и Зашковицяхъ. Въ Городку и Яновѣ языкъ выкладовый польскій, въ Оттенгаввенъ нѣмецкій, а въ иншихъ рускій. Речинецъ до 15 падолиста. — Окр. Рада шк. въ Товмачи оголосила конкурсъ на посады ст. уч. въ Тысьменици (450 зр. зъ додаткомъ), мол. уч. тамже, ст. уч. на передмѣстю Слобода въ Тысьменици и на посады въ школахъ одноклясовыхъ въ Бортникахъ, Делявѣ, Грабичи, Грушцѣ, Гориглядахъ, Колинцяхъ, Палагичахъ, Рошковѣ, Сгриганцяхъ, Терновици польнôй, Долинѣ, Королѣвцѣ, Кривотулахъ старыхъ, Марковцяхъ, Милованю, Надорежнѣ, Воронѣ, Виноградѣ, Торговици, Клубôвцяхъ, Хомяковцѣ и Пшеничникахъ. Речинецъ до 15 падолиста. — Окр. Рада шк. въ Збаражи розписала конкурсъ на посады въ Черниховцяхъ, Богдановцѣ, Палчинцяхъ, Коршиловцѣ, Воробіевцѣ, Терпиловцѣ, Гнилицяхъ вел., Коварахъ, Любянкахъ высшихъ и низшихъ, Лозовцѣ, Скорикахъ, Шилахъ, Токахъ и Стрыевцѣ. Речинецъ до шѣсть тыжнѣвъ.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена Рады повѣтовои въ Гусятинѣ зъ громадъ сѣльскихъ розписаный на день 16 падолистя с. р.

— **Є. Ексц. Президентъ ц. к. высшого Суду краевого, п. Сімоновичь** обходивъ вчера дуже торжественно 40-лѣтный ювилей своеи службы судейской. О 10 год. зôбрали ся въ красно цвѣтами прибранôй сали нарадъ высшого суду найвысши достойники судейски; ґремія радникôвъ высшого Суду краевого пôдъ проводомъ віцепрезидента дра А. Тхоржніцкого, старшій прокураторъ державный и радникъ Двору п. Зданьскій зъ прокураторами всхôдной Галичины и Буковины, президенты галицкихъ и буковиньскихъ судôвъ колеґіяльныхъ, ґремія радникôвъ суду краевого и т. д. Коли вôдтакъ вôйшовъ до салѣ ювилятъ Є. Ексц. п. Сімоновичь повитавъ его промовою дръ Тхоржніцкій и вручивъ ему адресу, умѣщену на 17 великихъ картахъ перґаміновыхъ, на ко-

---

влови, коли тôлько вôнъ оденъ вмѣе оцѣнити батькову честноту и такъ его передъ всѣми поважае. Бо за щожь иншого такъ дуже шанувавъ бы его? Отъ, якъ бы то ему можна вôддячити ся та яку бы то ему радôсть справити? Думае о тôмъ день и нôчь, але не може нѣчого выдумати. Щасте ему служить, всѣ ему прихильни а кожда, котрои бы лише забажавъ, пôшла бы радо за него та ще й якъ радо! Атже ему зô всѣхъ сторôнъ дѣвчата сами накидують ся. Чого й бажати ему бôльше вôдъ того, що вже мае? Отже якъ ему вôддячити ся?

Неразъ Целька такъ о тôмъ задумае ся, така туга нападе еѣ, що ажь очи слезами заходять; мусить десь сховати ся и на самотѣ добре выплакати ся. Неразъ вôдзывае ся въ нѣй бажане, щобы его яке нещасте стрѣтило, щобы втративъ цѣлый маетокъ и всѣхъ приятелѣвъ, — охъ, тогды она не лякала бы ся его, побѣгла бы до него, хочь бы еѣ нѣхто не посылавъ, вôддала бы ему все, що мае, пôшла бы за него до якои службы, абы вôнъ лише знавъ, що е ще на свѣтѣ вдячни люде. Або щобы бодай дуже небезпечно и заразливо занедужавъ, щобы его всѣ покинули и кождый оминавъ его; тогды она не рушила бы ся вôдъ его лôжка, ходила бы коло него, пильнувала, якъ малу дитину, хочь бы ѣй вôдъ того и вмерти прийшло ся. Однакъ ледви Целька о тôмъ подумае, вже нападае еѣ переляки и вôдраза, она боить ся, щобы справдѣ не сповнило ся еѣ грѣшне и богохульне бажане. Нѣ, нѣ, нехай Богъ боронить, радше нехай Павло нѣколи нѣчого бôльше про неи не знае, хиба то, що жила на свѣтѣ, нѣжь якъ бы мавъ въ такій способъ дôзнати ся о еѣ вдячнôмъ серци. Цѣлу нôчь молила ся въ тревозѣ, щобы Богъ стерѣгъ его вôдъ всякого лиха и не зважавъ зовсѣмъ на еѣ слова! Якъ разъ нинѣ мала подôбну нôчь: и се и те снувало ся по головѣ, та нема що згадувати, то все на нѣчо не здало ся. Якъ ишла спати, то станула въ вôкнѣ. Було тихо и ясно, а на небѣ свѣтило стôлько зôрокъ, якъ пороху якого. Анѣ листокъ не зашелестѣвъ въ городѣ, часомъ лише яблоко упало зъ дерева. Якъ она давнѣйше тѣшила ся, коли въ таку ясну нôчку дивила ся на золоти очи на небѣ! Однакъ нинѣ вôдскочила вôдъ вôкна, кинула ся на лôжко, якъ бы еѣ цѣлый свѣтъ и вся его краса анѣ трохи не обходила. Зле було ѣй на явѣ, а ще гôрше у снѣ. Сверщки цвѣркали въ коминѣ; шкробали мыши; голубы крутили ся пôдъ стрѣхою, а думки не давали еѣ головцѣ спокою: всѣ до однои бурили ся, мучили, ой, и якъ мучили! Колибъ она хотѣла описати то, що ѣй перейшло сеи ночи черезъ голову, то зъ того бувъ бы неоденъ, а десять календарѣвъ. Справдѣ, нинѣ приходить ся ѣй соромити ся передъ сонечкомъ. Велике то щасте, що не маемо своихъ думокъ написаныхъ на чолѣ, инакше не могла бы нинѣ Целька нѣкому показати ся, а тымъ бôльше Павлови.

Коли встала рано, мати спытала еѣ зажурено: — Що тобѣ, дѣвчино, очи маешь, якъ маслянка, а така ты блѣда, якъ макъ бѣлый.

— А щожь бы менѣ мало бути? — выкручувала ся Целька.

Та чого то мати не пôзнасть? Коли Целька скалѣчить собѣ палець, то мати почуе се скорше, якъ она сама. Щобы увôльнити ся вôдъ выпытôвъ матери, взяла чимъ скорше коромесло зъ коновками на плечѣ и выбѣгла за хату до керницѣ по воду. Ледви по ню схилила ся, дивить ся, ажь ту коло каменя межи глогомъ щось собѣ скаче весело. То ласичка, якъ лисъ червона. Коли она нобачила Цельку, сѣла собѣ на задныхъ нôжкахъ и дивить ся на ню, якъ бы ѣй щось мала сказати. И Целька также не могла зъ неи звести очей и такъ дивили ся обѣ на себе довгу хвилю, ажь мати закликала зъ хаты.

— А ты де зъ водою подѣла ся?

Коли донька говорила ѣй, чому спôзнила ся, мати зложила руки радôстно и каже:

— До чийого дому прибѣгне ласичка, тамъ певно небавомъ лучить ся щасте. На тебе глянула, тебе жде щасте. Тажь люде кажуть: По хмарнôмъ ранку ясный день. Ты, бѣдна, мала сумну молодôсть въ домѣ бѣдныхъ родичѣвъ, за то тобѣ теперь буде лѣпше. Дай намъ такъ всѣмъ, Боже!

(Дальше буде.)

трыхъ крôмъ вмѣсту адресы мѣстились такожь пôдписы всѣхъ урядникôвъ судовыхъ вехôднои части Галичины и Буковины. Перша карта мальована акварельовыми красками п. Стыкою представляє богиню справедливости опираючу ся на портретъ ювілята, а слѣдуючй карты украшенй видами мѣстъ, де суть окружнй суды. Карты тй мѣстять ся въ прекраснôй окладинцѣ, а все разомъ въ хорошôй касетцѣ зъ чорного дерева въ прекраснымъ цизельованымъ окутємъ. Опôсля промавлявъ старшій прокураторъ, радникъ Двору п. Здаьньскій, а наконецъ и самъ ювілятъ складаючи подяку за заявлену ему почесть. По сѣмъ складали многй достойники духовнй и свѣтски ювілятови свои ґратуляціи. Вечеромъ вôдбувъ ся пиръ, на котрый Є. Ексц. п. Сімоновичь запросивъ около 100 осôбъ.

— **Бюра банку задаткового** перенесено въ вчерашнымъ днемъ въ площи Маріяцкои ч. 9 на улицю Гетманьску ч. 12 I поверхъ.

— **Въ Жовкви** вôдбуло ся дня 8 с. м. посвяченє угольного каменя пôдъ будову войсковои касарнѣ для кавалеріи при участи духовеньства обохъ обрядôвъ и въ присутности властей войсковыхъ, котрй умысно прибули на се торжество зô Львова.

— **Огнѣ.** Въ Бзяницѣ, въ повѣтѣ сянôцкôмъ, згорѣло дня 6 с. м. 16 домôвъ зô всѣма забудованями господарскими. Шкода выносить около 40.000 зр. Для несеня помочи погорѣльцямъ завязавъ ся мѣсцевый комітетъ ратунковый.

— **Друга весна.** Зъ рôжныхъ сторôнъ надходять дальшй вѣсти про дивнй объявы въ свѣтѣ ростиннôмъ сеи осени. У Вѣдни стали побôчь каштанôвъ, котрй покрылись свѣжимъ листємъ и цвѣтомъ, выпускати нове листє такожь и липы, а въ лѣсѣ коло Семерінґу зацвили и зародили суницѣ. Ягоды тыхъ суниць зъбирано дня 9 с. м., они мають зовсѣмъ такій свѣжий и милый запахъ якъ на веснѣ.

— **Холера.** У Львовѣ не було до нинѣ ще анѣ одного пôдозрѣного выпадку занедужаня. Въ Краковѣ зъ вôвтôрка на середу занедужали дальше три особы, але нѣхто не померъ. — Угорске правительство знесло заказъ привозу товарôвъ зъ Галичины и Буковины. Въ Будапештѣ въ двохъ послѣдныхъ дняхъ померло 13 осôбъ на холеру. Зъ богато угорскихъ мѣстъ провінціональныхъ доносять о поодинокихъ выпадкахъ холєры. Въ Гамбурзѣ холєра устала. Ще часомъ помре оденъ-два люде на холєру, але епідемічный характеръ вже холєра стратила. Въ заведеняхъ десінфекційныхъ лѣкарѣ не сповняють уже службы, бо непотрѣбно. Школы отворено на ново; всякй зборы, забавы и концерты вже дозволенй. Сенатъ гамбурскій старає ся, щобы Гамбурґъ оголошено вже „нехолєричнымъ", бо тамъ холєры вже такъ якъ бы не було.

— **Пропавша дитина.** Юліянъ Хомикъ, лѣтъ 11, ученикъ третои клясы школы им. Конарского выйшовъ ще 5 с. м. зъ дому родичѣвъ и доси не вернувъ. Мавъ на собѣ темно-сѣре одѣнє въ кратки, чобôтки досить дрантивй и ґранатовый капелюхъ. Хтобы знавъ що о тôй дитинѣ, зволить дати знати Катеринѣ Хомикъ, улиця Оссолиньскихъ ч. 21 на долинѣ.

— **Одпоразова наука въ ґімназіяхъ.** Зъ краєвои Рады школьнои прийшло до всѣхъ дирекцій кракôвскихъ ґімназій повѣдомленє, що зъ причины заведеня часу середно-европейского въ Краковѣ, наука въ тамошныхъ ґімназіяхъ має тревати вôдъ 8—12, або ажь до 1 год., а за те науки по полудни не буде. Вôдповѣдно змѣненй пляны науки мають предложити ся краєвôй Радѣ школьнôй.

— **Злодѣя** Гарасима Сушайла, що обôкравъ рускій институтъ им. св. Миколая у Львовѣ, зловивъ въ Коломыи аґентъ поліціи Гозенравхъ.

— **Спроневѣрене.** Антôнъ Малковичь, почтовый експедиторъ въ Лежайску, здефравдувавъ 2000 зр. и щезъ. Поліція львôвска и кракôвска дôстали наказъ узяniти дефравдента, котрый єсть росту середного, сильнои будовы тѣла, бльондинъ, и має сильно вôддутй уста.

— **Зъ Плихова** въ Бережанщинѣ доносять, що тамъ дня 6 с. м. мавъ вандрôвный учитель рôльництва, п. Северинъ Висьнєвскій, выкладъ зъ практичного господарства. П. Висьнєвскій выкладає знаменито по руски и обговорювавъ справы господарскй такъ основно, що пôвторагодинный выкладъ минувъ якъ одна хвиля. Бесѣдникъ говоривъ о гною, о культурѣ ростинъ на зерно и на пашу, о внѣшныхъ знакахъ дôйности коровъ и о ужитю трокара показуючи то на живôмъ оказѣ. Що такй выклады дуже потрѣбнй для селянъ, найлѣпшимъ доказомъ то, що хочь то бувъ будденъ и селяне ажь пôзно довѣдались, що буде выкладъ, то мимо того навѣть тй селяне, що вже мали ѣхати до лѣса, лишили ся, абы послухати выкладу. На выкладъ сей поспѣшили майже всѣ члены впрочôмъ невеличкои плихôвскои громады.

— **Вôдъ п. Вол. Лаврôвского** одержуемо слѣдуюче письмо зъ просьбою о умѣщенє: „Маю честь повѣдомити Высокоповажану Публику, що Дирекція Товариства взаимныхъ обезпеченъ „Днѣстеръ" у Львовѣ, именовала мене своимъ аґентомъ на львôвскій повѣтъ судовый. „Днѣстеръ", товариство взаимныхъ обезпеченъ у Львовѣ, єсть першимъ рускимъ товариствомъ асекураційнымъ, опертымъ на взаимности своихъ членôвъ. Оно має на цѣли: обезпечати недвижимости вôдъ шкôдъ огневыхъ и подає якъ найприступнѣйшй условія обезпеченъ. Фондъ основный Товариства якъ и договоры заключенй зъ першими Товариствами контраасекураційными, подають членамъ Товариства що найменше таку саму поруку, що до сповненя зобовязанъ „Днѣстра", якъ и кожде инше Товариство. Поручаючи ся ласкавымъ взглядамъ Высокоповажанои Публики заявляю, що єсмь готовъ служити Ѣй въ справахъ обезпеченъ кождого часу и удѣлити охотно всякихъ поясненъ. Зъ высокимъ почтанемъ: *Володимиръ Лаврôвскій,* аґентъ „Днѣстра" у Львовѣ, ул. Театральна ч. 8 II. поверхъ.

— **Бѣла муринка** — то щось нѣбы такого, якъ бѣлый крукъ, а однакожь въ Варисдорфѣ въ Чехахъ появила ся була сими днями дѣйство бѣла муринка. Тамъ заѣхала була каравана муринôвъ и почала давати свои представленя: мурины, мужчины, жѣнки и дѣти бѣгали та скакали въ прерôжный способъ, нѣбы якъ дикй, кричали и выли, якъ не своими голосами, а властитель караваны казавъ, що то найсправедливѣйшй мурины зъ самои середины Африки, зъ тыхъ, що то ѣдять людей таки живцемъ. Але на тôмъ представленю бувъ такожь оденъ чоловѣкъ, котрому чогось впала була дуже въ око одна муринка. Єму чогось здавало ся, що вôнъ конче еѣ зъ вôдкись знає. Вôнъ ставъ ѣй лѣпше приглядатись и таки спôзнавъ, що то не муринка, що у нои було колись бѣле лице, що она не зъ Африки а таки родомъ зъ Чехъ, бо таки его — законна жѣнка, котра утекла вôдъ него пять лѣтъ тому назадъ. Вôнъ заразъ и собѣ якъ дикій кинувъ ся на муринôвъ та хотѣвъ вôдобрати жѣнку, але на знакъ властителя пôдняли мурины такій крикъ, та зробили такій заколотъ, що бѣдный чоловѣкъ не мôгъ нѣчого вдѣяти, а закимъ завôзвавъ мѣсцеву власть на помôчь, жѣнки его вже не було; щезла знову.

— **Доброго серця спроневѣрники.** Въ Хебѣ въ Чехахъ забрали були два почтовй експедиторы Плігаль и Ґлікселіґъ зъ почты 60.000 зр. и щезли безъ слѣду. Розумѣє ся, що поліція зачала заразъ слѣдити за ними и розписала гончй листы. Довго не було нѣчого чути про тыхъ спроневѣрникôвъ, ажь ось наспѣло на почту въ Хебѣ письмо вôдъ Плігаля и Ґлікселіґа, въ котрôмъ они повѣдомляють дирекцію почты, що перебувають теперь въ Америцѣ въ Ст.-Люи и ставлять тамъ велику фабрику; коли имъ предприємство удасть ся, то они вôддадуть украденй грошѣ. Они описують такожь, якимъ способомъ утекли зъ грôшми до Америки. Коли — кажуть — приѣхали до Гамбурґа, застали тамъ корабель, котрый якъ разъ мавъ пускати ся на море. Плігаль ставъ отже на корабли за топника при машинѣ а Ґлікселібъ за кельнера и такъ перебрали ся оба до Америки.

† Посмертнй вѣсти.

Померли: Въ Турильчу, Тереса зъ Лисинецкихъ Балько, жена пароха о. Іосифа Балька, упокоила ся дня 30 вересня с. р; — Созимъ Копко, братъ о. М. Копка зъ Перемышля, упокоивъ ся по довгôй и тяжкôй слабости у своеи матери въ Быблѣ въ 31 роцѣ житя; — Софія зъ Пироженьскихъ Ивасѣвка, жена о. Ивана Ивасѣвки, пароха въ Малковичахъ, упокоила ся 8 жовтня въ 33 роцѣ житя. — Въ Илиньцяхъ померла Стефанія Ступницка, дочка гр. к. пароха о. Евгенія и Савины Ступницкихъ, въ самôмъ цвѣтѣ житя дня 8 с. м. Вѣчна имъ память!

Всячина.

— **Жертва розбôйника Семередіого,** помôчникъ годинникарскій Ляммель у Вѣдни жие и вже ему значно полекшало та прийшовъ вже зовсѣмъ до памяти. Штука лѣкарска доказала на нѣмъ правдивого чуда. Єго принесено до шпиталю зовсѣмъ безпритомного и заразъ приступлено до операцiѣ. Ажь теперь показало ся, якъ вôнъ страшно бувъ побитый. Поминувши вже то, що вôнъ бувъ тяжко скалѣченый въ потилицю (задну часть головы), була ще и середина его головы такъ розвалена, що кости розпуклись на дрôбнй куснѣ и повлазили ажь въ мозокъ, вôдъ чого навѣть розпуклась була тверда опона мозкова. Пôдчасъ операцiѣ треба було розрѣзати ему цѣлу шкôру на головѣ, повôдгинати еѣ и осторожно повыймати зъ мозку всѣ кôстки. Взагалѣ выймлено ему зъ головы сѣмнацять бôльшихъ кôстокъ и множество самыхъ дрôбныхъ. Оставшй ся ще въ головѣ кости треба було долôтцемъ выгладити и ажь тогды зашито ему назадъ шкôру на головѣ. Всѣ выймленй нещасному зъ головы кости зложено разомъ яко цѣкавый для лѣкарѣвъ оказъ. По операціи бувъ станъ здоровля Ляммеля дуже небезпечный; въ наслѣдокъ потрясеня мозку дôставъ вôнъ часомъ блювоту, але теперь маєсь вже значно лѣпше. Рана на потилици вже забливнила ся а на серединѣ головы ще такъ велика, якъ крейцаръ. Теперь вже вôдзыскавъ вôнъ вповнѣ и память, лишь вôдняло ему лѣву руку и лѣву ногу. Вôнъ памятає все, що зъ нимъ дѣялось ажь до тои хвилѣ, коли напавъ на него розбôйникъ. Вôнъ каже: „Було може чверть на другу по полудни. Я сидѣвъ схиленый надъ столикомъ и державъ побôльшаюче скло передъ очима та направлявъ годинникъ. Мôй столикъ стоявъ заразъ на право коло дверей вôдъ склепу, котрй були отвертй. Доси все пригадую собѣ докладно. Що вôдтакъ зô мною стало ся, довѣдавъ ся я ажь тутъ въ шпитали, коли вôдзыскавъ память. Видко, що розбôйникъ войшовъ отвертыми дверми, такъ тихо, що я его не видѣвъ и коли я бувъ схиленый надъ роботою, вôнъ мене такъ сильно ударивъ, що я вôдъ разу ставъ безъ памяти.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 13 жовтня. Цѣсарь Вільгельмъ приймавъ вчера въ Шенбрунѣ ґр. Кальнокого, ґр. Таффого, угорского президента міністрôвъ Сапарого и мін. Седеніого.

Вѣдень 13 жовтня. Цѣсарь Вільгельмъ казавъ собѣ представити вчера пп. Міністрôвъ Штайнбаха, Залеского и Кінбурґа. Цѣсарь вôдъѣзджає нинѣ вечеромъ. Ґр. Таффе одержавъ такожь велику ленту пруского ордера червоного орла.

Римъ 13 жовтня. Декретомъ королевскимъ розвязано парляментъ и розписано новй выборы на день 6 падолиста. Новый парляментъ збере ся 23 падолиста.

Петербургъ 13 жовтня. „Нов. Время" заперечує вѣсть, будьто бы Россія намѣряла затягнути позычку въ Нѣмеччинѣ.

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Куреръ		Особовый			[illegible]
До Кракова	3 07	10·41	5·26	11·01	7·55	—
„ Пôдволочискъ зъ Пôдв.	3 10	—	10.02	10·52	—	
(зъ голов. двор.)	2 58	—	9 41	10·26	—	—
„ Черновецъ	6·36	—	9 56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6 16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·38
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—

Часъ львôвскій; рôвниця вôдъ середно-европейского (зелѣзничого) о 35 мінутъ: на зелѣзници 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мін. Цифры товстй и пôдчеркненй мінуты означають часъ нôчный вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Крехевецкій

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" принимає лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

„ДНѢСТЕРЪ"

Товариство взаимныхъ обезпеченѣ

у Львовѣ

засноване на пôдставѣ концесіи Высокого ц. к. Міністерства справъ внутрѣшныхъ зъ дня 9 грудня 1891 ч. 22731, розпочало свою дѣяльность дня 15 н. ст. вересня с. р.

„ДНѢСТЕРЪ", опертый на засадѣ взаимности своихъ членôвъ, обезпечає всяке майно движиме и недвижиме противъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и почислює можливо найнизшѝ преміи.

Всякѝ шкоды ліквідують ся и выплачують ся сейчасъ по пожарѣ.

Фондъ основный „ДНѢСТРА" выносить наразѣ 50.000 зр.

Якъ фондъ основный такъ и контракты заключенѝ зъ першими Товариствами контрасекураційными, подають „ДНѢСТРОВИ" можность обезпечувати якъ найбôльшѝ сумы.

Друки якъ и всякѝ поясненя подають Аґенты, установленѝ у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ якъ и

Дирекція „Днѣстра" 90

у Львовѣ, улиця Театральна число 8.

Велика 50 кр. льотерія. | Последный мѣсяць.

Головна выграна

75.000 злр.

Льосôвъ по 50 кр.

можна набути въ домахъ банковыхъ

М. Йонаша, — Авґуста Шеленберґа, Сокаля & Лілієна.

89

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, побôльшити его обємъ а то такъ що до формату якъ и що до змѣсту нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ фінансовѝ и господарскѝ обявы обширно и предметово. Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѝй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѝ на насъ накладає побôльшене обєму, высокôсть предплаты зôстає незмѣнена, така якъ доси, бо мы намагаємо знайти бôльше розповсюдненє.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатѝ змѣстомъ числа **1 зр.**

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Загальнѝ Зборы

членôвъ

„НАРОДНОИ ТОРГОВЛѢ"

общества зарег. зъ огран. порукою.

Маємо честь запросити симъ Впв. Членôвъ „Народнои Торговлѣ", общества зарег. зъ ограниченою порукою, на Загальнѝ Зборы, котрѝ вôлбудуть ся 1 н. с. падолиста 1892 р. у Львовѣ въ „Народнôмъ Домѣ" **о годинѣ 4 по полудни.**

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНЫЙ:

1. Справоздане Совѣта управляючого зъ дѣяльности за рôкъ адм. 1891/92;
2. Справоздане Комітету контрольного центрального (§§. 34 и 46 ст.);
3. Змѣна статута, а именно §§ 15, 18, 19, 20, 21, 27, 28, 29, 32, 33, 34, 35, 56, 62, 63 и прочихъ зъ попередными въ звязи будучихъ;
4. Означене марки презенційнои для членôвъ Совѣта управляючого на рôкъ адм. 1892/93;
5. Выбôръ Комітету контрольного центрального на рôкъ адм. 1892/93;
6. Внесеня членôвъ.

Вступъ на салю зборôвъ мають тôлько члены товариства. — Леґітимацію для члена есть его книжочка удѣлова. — Членамъ, выповѣвшимъ свои удѣлы, не прислугує право голосу (§. 56 ст.).

У Львовѣ 8 н. с. жовтня 1892.

Вôдъ Совѣта управляючого „Народнои Торговлѣ"

Евгеній Дудкевичь предсѣдатель

Аполлонъ Ничай членъ Совѣта. 94

Увага. Біляксъ и проєктъ змѣны статута можуть члены достати въ канцеляріи Дирекціи и у всѣхъ складахъ „Народнои Торговлѣ", а на бажане высылає ся также почтою оплачено.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ непамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця перероблений на бальсамъ, набирає вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлює ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стає свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжує морщины на лици и воспôвку и надає ему краску молодости; шкôрѣ надає вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонює веснѣвки, родимѝ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

Штучнѝ

зубы и щоки 93

пôсля найновѣйшого систему американьского въ каучуку, золотѣ и целюльоідѣ, якъ также всякѝ направы зубôвъ и то дешево, выконує на раты спорудкає атоліє дентистично технічне

Б. БЕРҐЕРА

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 5. дôмъ Вел. п. Штромеґера.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 кº

Пôдроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ ласôтками, також по цукорняхъ.

За друкарнѝ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.